

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 552/05
20.09.2005. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Dragiše Đorđevića, predsednika veća, Slobodana Rašića, Nevenke Važić, dr Gligorija Spasojevića i mr Sretka Jankovića, članova veća, sa savetnikom Milom Ristić, zapisničarem, u krivičnom predmetu protiv optuženog **AA**, zbog krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje, nošenje i držanje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, odlučujući o žalbi branioca optuženog, advokata AB, izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K.160/04 od 21.01.2005. godine, u sednici veća održanoj, u smislu člana 375. Zakonika o krivičnom postupku, u prisustvu branioca optuženog, advokata AV, dana 20.09.2005. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba branioca optuženog AA, a presuda Okružnog suda u Sremskoj Mitrovici K.160/04 od 21.01.2005. godine, **POTVRĐUJE.**

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, oglašen je krivim optuženi AA, zbog krivičnog dela neovlašćeno nabavljanje, nošenje i držanje vatrenog oružja i municije iz člana 33. stav 2. u vezi stava 1. ZOOM RS i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od jedne godine. Na osnovu člana 69. OKZ, prema optuženom je izrečena mera bezbednosti oduzimanje jednog puškomitraljeza __, serijski broj __ sa okvirom od 30 komada metaka, kalibra 7,62mm oduzetih po potvrdi SUP-a Sremska Mitrovica od 19.08.2004. godine.

Na osnovu člana 196. u vezi člana 193. ZKP, istom presudom, optuženi je obavezan da naknadi troškove krivičnog postupka sudu u iznosu od 2.000,00 dinara i da plati paušal sudu u iznosu od 5.000,00 dinara, sve u roku od 15 dana, po pravnosnažnosti presude, pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Protiv te presude, žalbu je izjavio branilac optuženog, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, pogrešne primene materijalnog prava i odluke o krivičnoj sankciji, sa predlogom, da Vrhovni sud pobijanu presudu preinači i optuženom izrekne uslovnu osudu, ili pak, istu ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak i odluku.

Branilac optuženog u svojoj žalbi zahtevao je da bude obavešten o sednici veća drugostepenog suda, u smislu člana 375. ZKP.

Republički javni tužilac, svojim podneskom Ktž.687/05 od 07.04.2005. godine, predložio je da se žalba branioca optuženog odbije, kao neosnovana.

Vrhovni sud je održao sednicu veća, u smislu člana 375. ZKP, u prisustvu branioca optuženog, advokata AV, po zameničkom punomoćju advokata AB, a u odsustvu uredno obaveštenog Republičkog javnog tužioca, na kojoj je razmotrio sve spise predmeta, zajedno sa pobijanom presudom, pa je po oceni žalbenih navoda i predloga Republičkog javnog tužioca, datog u napred navedenom pismenom podnesku i objašnjenja datih u sednici veća, našao:

Žalba je neosnovana.

Pobijana presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka, niti povrede krivičnog zakona, na koje Vrhovni sud, kao drugostepeni sud, pazi po službenoj dužnosti (član 380. ZKP).

Žalbom branioca optuženog, pobija se prvostepena presuda zbog bitnih povreda odredaba krivičnog postupka. Međutim, u vezi sa tim, u žalbi se ne precizira o kojim povredama krivičnog postupka se u konkretnom slučaju radi, a iz navoda žalbe se to ne može zaključiti, pa je prvostepena presuda u okviru ovog žalbenog osnova ispitana po službenoj dužnosti, ali kako je rečeno, takve povrede nisu utvrđene, pa zato iz tog razloga, nije bilo mesta ukidanju prvostepene presude.

Žalbom branioca optuženog, neosnovano se pobija prvostepena presuda, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. Prvostepeni sud je pravilno ocenio izvedene dokaze i odbranu optuženog, pa je u skladu sa odredbom člana 352. stav 1. i 2. ZKP, presudu zasnovao na činjenicama i dokazima koji su izvedeni na glavnom pretresu i pri tom je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje.

Neosnovano se u žalbi branioca ističe da je sud morao primeniti odredbe Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, koji je važio pre datuma 11.04.2003. godine, to jest, odredbu zakona koji je na snazi od 09.12.1998. godine, objavljen u službenom glasniku RS broj 44/98.

Obzirom da je vreme izvršenja krivičnog dela u periodu od decembra meseca 1998. godine do 19.08.2004. godine, kada je optuženi neovlašćeno nabavljao i držao vatreno oružje i municiju, to je bez značaja za postojanje krivičnog dela za koje je optuženi oglašen krivim da je predmetno oružje nabavio u vreme kada je važio Zakon o oružju i municiji, po kome bi delo optuženog bilo pravno kvalifikovano kao blaže krivično delo, jer neovlašćeno držanje, nabavljanje i nošenje vatrene oružja i municije obuhvaćen je periodom do 19.08.2004. godine, kada je važio Zakon o oružju i municiji Republike Srbije, koji je na snazi u vreme izvršenja krivičnog dela.

Dakle, prvostepeni sud je pravilnom ocenom svih izvedenih dokaza na nesumnjiv način utvrdio da je optuženi AA, izvršio delo za koje je oglašen krivim, a na način, u vreme i pod okolnostima bliže označenim u izreci prvostepene presude.

Prvostepeni sud je na potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primenio krivični zakon, u odnosu na delo za koje je optuženi oglašen krivim, kvalifikujući njegove radnje, po članu 33. stav 2. u vezi stava 1. Zakona o oružju i municiji Republike Srbije, za to dajući detaljne razloge, te se žalbeni navodi branioca o pogrešnoj primeni krivičnog zakona, pokazuju neosnovani.

Žalba branioca optuženog neosnovana je i u delu kojim se prvostepena presuda pobija zbog odluke o kazni i pri tom ističe, da je primenom odgovarajućeg zakona, trebalo optuženom izreći uslovnu osudu, kojom bi se u svemu postigla svrha kažnjavanja. Ovo, iz razloga, što je prvostepeni sud, pravilnom ocenom utvrđenih i u pobijanoj presudi iznetih okolnosti, relevantnih za odmeravanje kazne u smislu člana 41. OKZ, optuženom za učinjeno delo odmerio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine, koja i predstavlja najmanju moguću meru kazne koja se za krivično delo u pitanju može izreći i koja se dalje ne može ublažavati, s obzirom na visinu zakonom zaprećene kazne za to delo, dok je žalbeni predlog za izricanje uslovne osude neosnovan, jer se za ovo delo uslovna osuda ne može izreći (član 53. stav 3. OKZ).

Odluka o meri bezbednosti oduzimanja predmeta (jednog puškomitraljeza sa okvirom bliže označenih u izreci pobijane presude), a koje je Vrhovni sud ispitao po službenoj dužnosti, doneta je pravilnom primenom člana 69. OKZ.

Sa iznetih razloga, a na osnovu člana 388. ZKP, Vrhovni sud je odlučio, kao u izreci presude.

Zapisničar, Predsednika veća

sudija,

Mila Ristić, s.r. Dragiša Đorđević, s.r.

Za tačnost otpravka

an